

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ Εν. 16-17 στ.441-472

Κείμενο	Μεταγραφή στα νέα ελληνικά
ΚΡΕΩΝ Σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσας κἄρα εἰς πέδον, φῆς, ἢ καταρνῆ μὴ δεδρακέναι τάδε; ΑΝΤΙΓΟΝΗ Καὶ φημὶ δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. ΚΡΕΩΝ Σὺ μὲν κομίζεις ἄν σεαυτὸν ἢ θέλεις ἐλεύθερον ἔξω βαρείας αἰτίας· σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως, ἦδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσεις τάδε; ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ἦιδῃ· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν. ΚΡΕΩΝ Καὶ δῆτ' ἐτόλμας ὑπερβαίνειν τοῦσδ' νόμους; ΑΝΤΙΓΟΝΗ Οὐ γὰρ ἦν τί Ζεὺς ὁ κηρύξας τάδε μοι, οὐδ' ἡ Δίκη ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν ᾧρισεν τοιούσδ' νόμους ἐν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ ᾧόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ' σθένειν τοσοῦτον ᾧστ' δύνασθαι (σε) θνητὸν ὄντα ὑπερδραμεῖν ἄγραπτα κάσφαλῇ νόμιμα θεῶν. Οὐ γὰρ τι ταῦτα ζῆ νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἶε ποτε, κούδεις οἶδεν ἔξ ὅτου φάνη. Ἐγὼ οὐκ ἔμελλον δῶσειν τὴν δίκην ἐν θεοῖσι τούτων, δείσασα φρόνημα ἀνδρὸς οὐδενός. ἐξήδη γὰρ θανουμένη- τί δ' οὐ; κεί μὴ σὺ προὔκηρυξας. Εἰ δὲ θανοῦμαι πρόσθεν τοῦ χρόνου, ἐγὼ αὐτὸ λέγω κέρδος· ὅστις γὰρ ζῆ ἐν πολλοῖσιν κακοῖς ὥς ἐγώ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κέρδος φέρει κατθανών; Οὕτως τυχεῖν ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' εἰ ἠνσχόμην τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντα ἄθαρπτον νέκυν κείνοισι ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι. Εἰ δε νῦν σοὶ δοκῶ τυγχάνειν δρῶσα μῶρα, σχεδὸν τι ὀφλισκάνω μῶρῳ μωρίαν. ΧΟΡΟΣ Τὸ γέννημα τῆς παιδός δηλοῖ ὦμόν ἐξ ὦμοῦ πατρὸς· Οὐκ ἐπίσταται εἶκιν δ' κακοῖς.	ΚΡΕΩΝ Σε σένα, σε σένα μιλῶ που σκύβεις το κεφάλι κάτω. Ομολογείς ἢ αρνεῖσαι ὅτι τα ἔκανες αυτά; ΑΝΤΙΓΟΝΗ Και ομολογῶ ὅτι τα ἔκανα και δεν το αρνούμαι. ΚΡΕΩΝ Εσύ μπορείς να πας όπου θέλεις εντελῶς απαλλαγμένος ἀπὸ τη βαριά κατηγορία· εσύ ὅμως πες μου ὄχι με πολλὰ λόγια ἀλλὰ με συντομία, το γνώριζες ὅτι εἶχε διακηρυχθεῖ να μην κάνει κανεὶς αυτά; ΑΝΤΙΓΟΝΗ Το γνώριζα. Πῶς ἦταν δυνατόν (να μην το ξέρω); Αφοῦ ἦταν σε ὅλους γνωστό. ΚΡΕΩΝ Και τόλμησες να παραβείς αὐτοὺς τους νόμους; ΑΝΤΙΓΟΝΗ (Ναι.) Γιατί δεν ἦταν ὁ Δίας που διακήρυξε αὐτὰ σε μένα οὔτε ἡ Δίκη που κατοικεῖ μαζί με τους θεοὺς του κάτω κόσμου ὅρισε τέτοιους νόμους στους ἀνθρώπους, οὔτε φανταζόμουν ὅτι τα δικά σου κηρύγματα ἔχουν τόση δύναμη ὥστε να μπορείς εσύ, αν και θνητός, να ξεπεράσεις τους ἀγραφους και ἀπαρασάλευτους νόμους των θεῶν. Γιατί αὐτὰ δεν ἔχουν ἰσχύ σήμερα και χτες βέβαια ἀλλὰ ἔχουν αἰώνια ἰσχύ και κανεὶς δεν ξέρει ἀπὸ πότε φάνηκαν. Κί' οὔτε εἶχα σκοπὸ ἐγώ, να τιμωρηθῶ μπροστὰ στους θεοὺς παραβαίνοντας αὐτοὺς τους νόμους ἀπὸ φόβο για τις διαθέσεις κάποιου ἀνθρώπου. Γιατί ἤξερα πως θα πεθάνω- πῶς ὄχι;- ἀκόμα και αν εσύ δεν εἶχες ἐκδῶσει τη διαταγὴ σου. Αν ὅμως θα πεθάνω πρόωρα ἐγὼ αὐτὸ το θεωρῶ κέρδος. Γιατί ὁποῖος ζει σε πολλές συμφορές, ὅπως (ζω) ἐγώ, πως αὐτός δεν εἶναι κερδισμένος ὅταν πεθάνει; Ἔτσι το να υποστῶ ἐγὼ αὐτὸν τον θάνατο καθόλου δεν με λυπεῖ. Αλλὰ αν ἀνεχόμεν ο ἀδερφός μου να μένει μετὰ το θάνατό του ἀταφος νεκρός, για ἐκεῖνο θα λυπόμουν. Για αὐτὰ ὅμως δεν λυπάμαι. Κί' αν τώρα σου φαίνομαι ὅτι τυχαίνει να κάνω ἀνοησίες, ἴσως θεωρούμαι ἀνόητη ἀπὸ ἓναν ἀνόητο. ΧΟΡΟΣ Ο χαρακτήρας της κόρης φαίνεται σκληρός ἀπὸ σκληρὸ πατέρα και δεν ξέρει να υποχωρεῖ στις συμφορές.